

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlkozásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mértékelt díjak egyezség szerint.

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. Junius 7.

23. szám.

Küzdelem a kenyérért.

legujabb időben az emberi társadalomnak közép és első rétegeiben erősen megindult a létért és megélhetésért való küzdelem. Nem is lehet ezen csodálkozni, mert hiszen a nép keresete a mult évtizedekhez képest alig emelkedett valamivel, míg terhei ugyszólván évről-évre emelkednek. Szaporodnak és emelkednek a közterhek, drágulnak az élelmi és ruházkodási cikkek s a szegény embernek valóban aggódnia kell, hogy ilyen viszonyok között vajjon milyen lesz a jövője. Hogy ez így van, alig szorul bizonyításra s elég lesz talán rámutatnunk arra, hogy az előző két évi szárazság s a romániai és szerbiai állatpiacok elzárása a hus árát kétszeresre szöktette fel s ma már fényüzés számba megy, ha még közepes viszonyok között élő polgár asztalára is néha pecsenye kerül, a valóban szegény ember pedig róla nem is álmodhat.

Ezek a nehéz megélhetési viszonyok kényszerítik azokat, kik a másoknak tett szolgálatukból élnek, hogy munkájuk díjának felemelését sürgezzék.

Lapunk mult számában közöltük annak az emlékiratnak a szövegét, melyet az állami kezelésbe vett erdők őrzésénél alkalmazott személyzet a nagyméltóságu földmivelésügyi m. kir. mi-

nister urhoz benyújtott s melyben megélhetésének biztosítékait kérte s most ujabban felkölti figyelmünket az állami szolgák mozgalmá, melyről a „Budapesti Hirlap“ folyó évi május hó 31-iki számában a hírek rovatában a következőket olvassuk:

„Állami szolgák mogalma. Az állami hivataloknál igen sok olyan szolga van alkalmazásban, a kik nincsenek kinevezve, hanem csak mint napidijasok szolgálnak. Ezeknek azután napi nyolcvan krajcár vagy egy forint napi díjon kívül egyéb fizetésük nincsen és így a kinevezett szolgáknál jövedelmük is kevesebb és sorsuk is bizonytalanabb. A napidijjal alkalmazott hivatalszolgák most mozgalmat indítottak, hogy sanyaru helyzetükre fölhívják a kormány és a képviselőház figyelmét. Ebben az ügyben szerdán délután a Kálvária-tér 19. szám alatt levő Keresztény Munkás Egyesület helyiségben körülbelül háromezszáz szolga jött össze és elhatározták, hogy sérelmeik orvoslása ügyében szombaton délelőtt kérvényt adnak át Justh Gyulának, a képviselőház elnökének, továbbá a miniszterelnöknek és az összes ministereknek. Elhatározták továbbá, hogy érdekük megvédésére országosan szervezkedni fognak és még a nyár folyamán az egész ország napidijas szolgáinak bevonásával a fővárosban nagygyűlést tartanak“.

Az állami szolgák tehát abbeli panaszuat szándékoznak a magas kormány és a képviselőház elé juttatni, hogy a nyolcvan kor. s illetve egy

forint napidíjból megélni nem képesek, egyébként pedig országos mozgalmat akarnak indítani helyzetük javítása érdekében.

Értjük és teljesen méltányoljuk az állami szolgák mozgalmát, mert valóban fent említett díjazásukból nem hogy családost, de még magános embernek sem lehet megélni és ruházkodni s helyén valónak találjuk, hogy sanyaru helyzetük javíttassék, mert a mi elvünk az, hogy „magad uram, ha szolgád nincs“, szóval hogy az, ki szolgát akar tartani, az fizesse is azt meg a munkájáért tisztességesen s adja meg neki legalább a legszerűbb megélhetés módját.

Az állami szolgák mozgalmából azonban ötletszerűen eszünkbe jut, hogy vannak még alkalmazottak, a kik az állami szolgálknál még sokkal mostohábban vannak javadalmazva, e mellett pedig szolgálatuk amazokénál sokkal terhesebb és hasonlíthatatlanul több képzettséget igényel.

Ilyen alkalmazott az állami kezelésbe vett erdőknél, illetve azok őrzésénél alkalmazott járási és kerületi erdőőrök javarésze, kiknek sok helyütt jóformán meg sem közelíti a javadalmazásuk a napi 80 krajcárt vagy egy forintot. Bizonyítja ezt megcáfolhatatlanul a lapunk múlt számában megjelent pályázat is, a melyben a Nagyküküllő vármegyében állami kezelés alá vett erdőkhöz három másodosztályu erdőőri állásra van pályázat hirdetve 490 korona évi összes javadalmazással, a mi naponként 1 korona 34 fillérnek, vagyis

67 krajcárnak felel meg, tehát a napi jövedelem a leggyöngébben javadalmazott állami szolgák napibéréénél 13 krajcárral kisebb.

A két javadalmazás között való aránytalanságnál talán csak az nagyobb, mely a kettőnek a szolgálata között mutatkozik.

Az egyik reggel, a hivatalos órák előtt kisöpri a hivatalos helyiségeket, kiszellőzteti azokat s letörli az asztalokra rakodott port, azután egyszer-kétszer elsétál a postára vagy valamely más hivatalba és vissza s ezzel jóformán vége is van az egy napra kiszabott munkának, eltekintve attól, hogy a téli hónapokban még tüzet kell csinálnia a kályhákba. Mindezekhez a teendőkhöz pedig annyi képzettséggel kell birnia, hogy a söprűt és törlőrongyot jól tudja kezelni s az írás-olvasás mesterségéből legyen annyi a fejében, a mennyit minden hét éves gyermeknek az első elemi osztály elvégzése után tudnia kell; hogy némileg írni és olvasni tudjon, a számvetésre bizon hivataloskodása mellett alig van szüksége.

Hogy ezzel szemben mik a teendői egy erdőőrnek általában, kivált pedig a járásnak vagy kerületnek, arról talán felesleges is itt bővebben tárgyalnunk, hiszen lapunk olvasói ezt valamennyien s többnyire saját tapasztalatból tudják, valamint arról is van bő tudomásunk, hogy hivatása helyes betöltéséhez mi mindent kell tanulnia és tudni.

Azt is jól tudjuk, hogy az erdőőr szolgálatát nem a hivatalos szobák padlóján és par-

A szan-franciskói veszedelem.

Elénk emlékezetünkben van még az a rettenetes földrengés, mely Amerika egyik legvirágzóbb városát részben rombadöntötte, részben elhamvasztotta s ezért nem lesz érdek nélkül való, ha itt közöljük annak leírását úgy, a mint azt egy szemtanu a »Bp. Hp-nak« megírta.

Az érdekes közlemény a következő:

Olyanok a körülmények, hogy csak ceruzával írhatok. Az is lehet, hogy fölösleges munkát végzek, de készségesen megteszem. Április 18-án, reggel egy-negyed hatkor rémitő dörej, félelmetes zugás és rohamosan hullámozó ingás vert föl engem és családomat Szan-Franciskónak körülbelül közepén fekvő lakásom-

ban. Az első pillanat olyan volt, mintha elérkezett volna a végső ítélet. Csakhamar azonban öntudatra ébredtünk, az álmot a rettentő való elűzte szemünkből. A fal recsegett, a butorzat, a képek és az összes álló tárgyak a földre zuhantak. A falból kihulló téglák ablakot beverve, a szobába omltak. Én ráparancsoltam családomra hogy nyugodtan maradjanak, a mig a föld hullámozása megszűnt. A rohamos és rendkívüli erejű lökés talán két percig tarthatott. Az idő alatt nem láttam, hallottam és tapintottam. Mikor a hullámozás megszűnt, azonnal fölkeltem családomat és meghagytam, hogy a legsebesebben öltözködjének föl. Merő rom és omladék között vezetett utunk ki a szabadba. Itt még ijesztőbb kép tárult elénk. Az emberek éji köntösben ugráltak ki az utcára. A kövezeten téglahalmok hevertek, a nép megtöltötte a szabad tereket. A mint körülnézek, látom, hogy az összes kémények lezuhantak, a házak féloldalt dültek. Borzasztó volt az utca képe, de egyetlen jajsztót nem lehetett hallani. Az európai katasztrófákat jellemző ordítozás és a még szomorubb jelenség, az

kettjén, sem pedig a városok jobb — rosszabb járdáin végzi, hanem ki kell mennie olvasztó hőségben, dermesztő hidegben, szélben, viharban, zivatarban, éjjel és nappal egyaránt a legvadabb tájakra, meg kell másznia a szinte járhatlan sziklákat és szakadékokat, hol testi épsége és élete minden pillanatban kockán forog; viaskodnia kell a fatolvajokkal, tilosban legeltetőkkel, vadorzókkal s folyton kitéve lenni ezek bosszújának.

Hát ez bizon valóságos küzdelem a kenyérért, mely pedig az előbb említett javadalmazás mellett csak igen szűken jut az asztalra.

A járási és kerületi kartársak mozgalmából keletkezett Emlékirat szerkesztésénél talán az ilyen ellentétes viszonyokra is ki kellett volna terjeszkedni s így tenni kézzelfoghatóvá a felsorolt panaszok indokolt voltát, de hát a sok többi között erről is megfélekedett annak a szerzője, vagy talán ezekről a dolgokról nem is tudott semmit.

Ha tehát az állami szolgák mozgalmá indokolt, pedig ki merné állítani, hogy nem az, ki merné elvitatni az állami kezelésbe vett erdők-nél alkalmazott őrző személyzet mozgalmának jogosultságát, mely nem egyéb, mint valóságos küzdelem a legszükségesebb falat kenyérért.

33295 szám.

I/A-3. 1906

Pályázati hirdetés

az erdőőri szakiskolák növendékeinek felvétele tárgyában.

A görgényszentimrei, királyhalmi, lipótújvári és vadászerdei m. kir. erdőőri szakiskolákba a folyó év október havában kezdődő, új két éves tanfolyamra, részint állami ellátás mellett, részint saját költségén több növendék fog felvétetni.

A felvétetni kívánók *sajátkezűleg irt folyamodványokat* legkésőbb a folyó évi július hó 15-ig a m. kir. földmívelésügyi ministeriumhoz terjesszék be.

A folyamodóknak a fennálló szabályok értelmében hitelesen igazolni kell:

1. születési bizonyítvánnyal: hogy 17-ik életévüket betöltötték, illetőleg az intézetbe való belépés napjáig (1906 évi október hó 8-ig) betöltik, 35 évesnél azonban nem idősebbek;
 2. kincstári erdészeti, katonai, vagy hatósági orvos által kiállított bizonyítvánnyal: hogy ép, erős, egészséges, munkához és az idő viszontagságaihoz szokott, edzett testalkattal s különösen jól látó, halló és beszélő képességgel bírnak;
 3. iskolai bizonyítvánnyal, vagy ennek hiányában más hiteles bizonyítvánnyal: hogy folyékonyan, jól írni, jól olvasni és a közönséges négy szám-művelet szerint jól számolni tudnak;
 4. hatósági bizonyítvánnyal: hogy erkölcsi magaviseletük kifogás alá nem esik: ezen hatósági bizonyítványban egyuttal a folyamodó foglalkozása, családi állapota és az is kitüntető, hogy a folyamodó katonai kötelezettségben áll-e vagy nem.
- Ezen okmányokon kívül mellékelni kell folyamodványukhoz:

önzés, itt teljesen hiányzott. Az első meglepetés után pár perccel, már a családok és ugyanegy ház lakói csoportba verődve tárgyaltak és igyekeztek vigasztalni egymást. Csak a mentők és tűzoltók robogó kocsija verte föl ezt a csendet, a melyben benne volt a halálos csapást méltósággal viselő emberi önérzet és a kölcsönös segítségre vató néma elszántság. Egy férfit maga alá temetett egy ház omladéka, a körülállók észrevették, mindent elkövettek megmentésére, a tűz már lábát nyaldosta, de társai tovább dolgoztak. Ő tudta, hogy megmentik, ha lehet, ha pedig nem lehet, legalább jajszó nélkül pusztul el.

Reggel hat óra tájban a lökés gyöngébb lett és ritkábban mutatkozott. A nép az ajtón vagy ablakon át visszament lakásába. A nők rendesen felöltöztek a férfiak a legértékesebb holmit csomagoltak. A téglaházak lakói mindjárt lakást fogadtak a faépületekben, mert ezek sokkal biztosabbnak mutatkoztak. Egy párisi színész, egy vendéglőből a másfél kilométernyire fekvő kikötőbe vitette hét ládáját. A munka egy óráig tartott

és 3500 koronába került. De minden fáradság kárba vészett. A mit nem pusztított el a földrengés, azt elemészttette, egyóra mulva kiütött tűz. A kitűnő tűzoltóság tehetetlen volt a szörnyű elemmel szemben. A talaj mozgása megbolygatta a vízvezetékét, sem a házban, sem az utcán a főcsövekben nem volt víz. Hogy tehát a tüzet lokalizálják, egész utcátömböket robbantottak föl. A 10—15 emeletes házak lángot okádtak ablakaikon át. Tetejükből titáni tűzoszlop kavarodott a magasba, fekete szemfödőt borítva Szan-Franciskó készülő koporsójára.

Én családommal együtt reggeli 10-ig maradtam a házban, a melyben egész vagyunk volt. Lehúzódtunk a pincébe. Mindkét oldalról 6—7 emeletes téglapaloták, a melyekben százakra menő lakónak van kincset érő holmijuk. Hol érezhettem volna magamat nagyobb biztosságban? A földrengés eddig nem okozott nagyobb kárt a házban. De 10 óra tájban a hőség és a füst már kényszerített arra, hogy meneküljünk. A lakást gondosan elzártam és elhagytuk a

5. azoknak, a kik valamely gazdaságban alkalmazva vannak, szolgálatadójuk bizonyítványát eddigi szolgálatukról, és végül;
6. azoknak, a kik az intézetbe állami ellátás mellett kívánnak felvétetni, hatósági bizonyítványt arról, hogy vagyontalanok.

A folyamodónak meg kell jelölni folyamodványában, hogy kérvényére a válasz mely címre, mely vármegyébe s mely postaállomásra küldessék.

A hiányosan felszerelt és a fennebb kitűzött határidőn túl beadott, valamint a nem sajátkezűleg írt folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

Tájékoztatóul megjegyeztetik még, hogy:

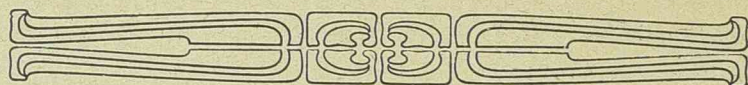
- a) az intézetbe felvett folyamodók testi épsége és egészségi állapota az intézet orvosa által, a fennebbi 3-ik pontban megkívánt előképzettsége pedig az intézet vezetője által a jelentkezés alkalmával szigorúan felülvizsgáltatik és azok, a kiknek szervezete hiányos, vagy a kik valamely ragályos, illetve az intézeti foglalkozás mellett könnyen nem gyógyítható betegségben szenvednek. ugyancsak azok, a kik a kellő sikerrel való tanulhatásra elég előképzettséggel nem bírnak és végül azok, a kikről beigazolódik, hogy folyamodványukat nem sajátkezűleg írták, az intézetből azonnal elbocsátatnak, illetve véglegesen fel nem vétetnek;
- b) minden véglegesen felvett növendéket az állam lát el ruházattal, az intézetbe való belépés alkalmával azonban minden növendék magával hozni tartozik: 6 inget, 6 lábravalót, 6 zsebkendőt, 10 pár kapcát, vagy harisnyát és 1 pár erdőjárásra alkalmas, erős bagaria csizmát, valamennyit teljesen új állapotban;
- c) a saját költségükre felvett növendékek az intézetben való tartózkodás idejére kapott ruházatért és ellátásért évenként, félévi előleges részletekben 330 (Háromszázharminc) koronát tartoznak fizetni

az államnak, ennek biztosítására tehát a saját költségükre felvett növendékek, illetve szülők, gyámjuk, vagy munkaadójuk kir. közjegyző előtt kiállított okmányban kötelezettséget tartoznak vállalni arra nézve, hogy az évi 330 korona eltartási költséget a kitűzött időre az intézet vezetőjének kezéhez pontosan lefizetik;

- d) az állami ellátás mellett fevett növendékek, illetve szülők, gyámja, vagy munkaadója abban az esetben, ha a növendék az iskolát a két évi tanfolyam teljes bevégezése előtt önként elhagyná, vagy az intézetből a fennálló szabályok értelmében elbocsátatná, az intézetben való tartózkodás ideje alatt reá fordított költségeket (egy évre 330 koronát számítva) az államnak szintén megtéríteni kötelesek s hogy ezt az iskola vezetőjének felszólítása után legkésőbb hat hét alatt teljesítik, a végleges felvétel alkalmával bemutatandó közjegyzői okirattal szintén biztosítani tartoznak.

Budapest, 1906 évi május hóban.

M. kir. földmívelésügyi minister.

Utóhang a járásiak mozgalmából.

A következő levelet vettük:

Tekintetes Podhradszky Emil Urnak
az „Erdészeti Ujság” szerkesztője és kiadója.

Szászsebes.

Tekintetetes Szerkesztő Ur!

Mivel éppen az ön által szerkesztett szaklapunk hasábján több alkalommal gyanúsításoknak voltam kitéve, lelkiismeretemnek tartozom azzal, hogy épen az Ön lapja legyen az első kinek utunk eredményéről beszámoljak. Én folyó év május 12-én este kaptam

háza, hogy soha többé nem lássuk viszont. A polgármester katonai törvény alá helyezte a pusztuló várost és a katonák bizony nem mindig éltek emberségesen hatalmukkal.

Kikerülve a házból megkezdtek a kálváriát egyik utcából a másikba, a hogy a katonaság rendelte. Száz ezrekre menő nép táskával, batyukkal, ládával tódult a halmok felé és a nagy parkokban — estefelé étlen-szomjan minden vándor, jobban mondva földönfutó telepedő-helyet keresett a tűzmentes tereken, halmokon és parkokban. A nagy és hires Market-Street halmainak egyikén foglaltunk mi is el vagy másfél négyszögölnyi helyet, nézve szemmeredten a pusztító lángtengert, a mely a messzeségben összefolyt a látóhatárral. A dinamit földrengető robajjal működött. Az átéltektől kimerült idegzet követelte a maga jogát és éjfélén túl a hideg szélben, legtöbbje takaró nélkül, sokan egy-két órára álomba merültek, hogy nemsokára fogvacogva, hamuval, üszökkel takarva fölébredjenek, de a tűz föltartóztatatlanul haladt a dombokra. s melege elűzte a resz-

ketést, lázas pirt küldve az arcba és fokozva a szomjat.

Az első nap az üzleti városrész elpusztult, mintegy 30.000 épület elhamvadt. 150.000 ember földél és vagyon nélkül maradt. Huszadikának reggelén egy füstölő, izzó nagy völgy terült el előttünk, melynek borzalmát néhány állami épület és acélból épült nagy üzletház égisz kapaszkodó váza tette még ijesztőbbé.

Látni akartam a háza, a mely vagyonomat eltemette. Másoknak több veszendőjük volt ugyan, de nekem az a háza zárta magába minden javamat. Nekiindultam hát a szomorú utra, félve, de szünni nem akaró reménnyel. Szörnyű csalódás várt rám. Mindenütt katonai kordonba ütköztem, átbocsátásról szó sincs, egy rendőr megkérdi, hol volt a háza? Megmondtam. »Minek menne oda, ott minden földig omlott.« »De ez a háza téglából volt«, bátorodtam én. »Az, mondta, annak is az a sorsa.« Nem hittem el. Addig jártam, a míg egy ór áteresztett, mentem, a pusztulás, a siralom-völgye felé. Rosz uton mentem ki ismerje meg az utcát, mikor a romok Szaharája mindenütt olyan egy-

Nagyságos Kállay Ubul országgyűlési képviselő Ur táviratát, melyben tudat, hogy május 15-én délután 5 órára vagyunk a Nagyméltóságu m. kir. Földművelésügyi Minister Urnál bejelentve. — Az írás az idő rövidsége mellett lehetetlen volt azért én még ugyan csak 12-én este a helybeli távirda hivatalnál 18 sürgőnyt adtam fel erre 14-én kaptam a fentebb említett képviselő urtól a második sürgőnyt, hogy csak 16-án mehetünk a Kegyelmes Ur elé, időközben a feladott 18 sürgönyből öt drb. visszajött, azzal hogy a címzettnek kézbesíteni nem tudták én 15-én reggel indultam el a meghatározott találkozási helyen 8 collegámat találtam, nevezetesen: Szántó Antal Somogy megye, Makky János Mosony megye, Teleki Vilmos N. Küüllő, Lengyel Mihály Szepes megye, Holczbauer Mihály Vas megye, Bécs Jozsef Zalamegye, Kelemen István Zala megye, Tyápai Péter Trencsén megyéből mi 16-án délután Kállay képviselő ur vezetése mellett jelentünk meg a ministeriumba, hol vezetőnk a legszebb szónoklat kíséretében nyújtotta át a) alatt csatolt »Emlékiratot« a kegyes fogadtatás, melyben részesültünk azt engedi következtetni hogy sulyos bajaink orvoslását, egy oly ember kezeibe tettük le ki nem csak ígérni de tenni is fog, — mint azt válaszában hangsúlyozta. — A hozzám beérkezett összegről a) alatt csatolt jegyzőkönyv szerint becsülettel elszámoltam és most nyíltan emelt fővel állok a szeretett kartársaim elé, melyik talál rajtam gyanusítani valót annak úgy én mint a fent említett kartársak megadják egyénenkint is a bővebb felvilágosítást.

Kérem a tekintetes szerkesztő urat kegyeskedjék jelen nyilatkozatomat lapjában közzétenni egyben úgy a küldöttség tagjainak valamint a csatlakozott kartársaknak üdvözlétem és köszönetem a tapasztalt pártfogásért, ugyancsak az egész csatlakozottak nevében Nagyságos Kállay Ubul országgyűlési képviselő urnak hálás köszönetünket kifejezni. S midőn mind-

ezekért tekintetes szerkesztő urnak köszönetet mondok, vagyok

kiváló tisztelettel

Sticz László

Kötelességszerűen közöltük a fenti levelet s arra csak az a megjegyzésünk, hogy lapunk Sticz László kartárs urnak a meggyanúsításától mindig távol állott, legföllebb csak az iránt való aggodalmunknak adtunk kifejezést, hogy az Emlékirat megszerkesztését nem bízta avatott kézre s legnagyobb sajnálatunkra ebbeli aggodalmunk valóra vált, mert hogy a felterjesztett emlékirat sem a mozgalom nagy arányaihoz, sem az abban résztvettek egyéniségéhez nem méltó, arról csakugyan meggyőződünk, készséggel elismerjük azonban, hogy ez a tévedés nem Sticz László kartársunk akaratán és igyekezetén mult. **A szerkesztő.**

Nyílt levél*)

a hunyadvármegyei s egyuttal a hazai összes kerületi és járási erdőőrökhöz.

Kedves Kartársaim!

Mozgalmunknak miként való állásáról az utóbbi időben mind sürűbben érkező tudakozódásokra értesítelek, hogy Sticz László veszprémi jár. erdőőr kartárstól a mai napon kaptam egy nem várt levelet, melyet szószerint elvből nem közölhetek, hanem a minket megalázó rész benne a következő:

»Igen sajnálom, hogy Budapesten nem jelent meg, de az oly gyorsan ment, hogy levélileg nem lehetett értesíteni senkit, a táviratokból is igen sok vissza jött azoktól a kartársaktól, a kik messzebb laknak, hogy a határidőre nem érnek oda. Összesen

*) Fentiekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

forma? Hát mégis oda találtam, oda, úgy, hogy a szomszédom gyönyörű hatemeletes reneszánsz házának terrakotta bejárata s a falak egyik sarka ott ágaskodott mutatójelként a szodomi tájkép fölött.

Hát megtaláltam azt, a mit kerestem, azaz, hogy azt, a mit nem reméltem. A hívogató külsejű Astor névvel büszkélkedő épületnek három emeletéből mintegy ölmagasságra állott itt-ott a fal, a bejárást a boltozatig. De a remek márványlépcső és hall mézsporrá vált, a mit elkapott a szél. A főbejárat nehéz tükörűvege elolvadva, összevegyült a téglaporrall. A hatvan szobának gyönyörű butora por és hamuként ott szálldogált halántékom körül, s a négy falom kalitkájában a vízvezeték csövei nyomorult darabokba zsugorodtak.

Körültekintettem. A jezsuiták hat emelet magaságu gyönyörű templomának és kolostorának csak főfalai állanak. A kövek vörös sárgára kiizzottan, boltozatnak nyoma sincsen. A sok remek freskó, ékitemény, arany, ezüst porrá égett, továbbá égnek mered a büszke City-hall magas kupolájának acélváza: egy

létra, ezen szállt le az a büszke női mentő, a mely Szan-Franciszkót a magasból szemlélte.

Mit beszéljek tovább? A City-hall (városháza) egymaga 20 millió dollárba (100 millió korona) került. A főposta 8 millió dollár (40 millió korona). Visszátértem táborunk helyére. Szegény táborozó tizezerek, arcuk kormos, beesett, a hideg éj, majd a közeledő lángtengernek heve köröskörül, az éhség és szomj a derűt leverte az arcokról. De azért tréfás szó, kacaj is hallatszott. Ám kilenckor délelőtt már mutatkozni kezdett az emberszeretet gyakorlati működése: a friss víz, a mi onnantul többé nem hiányzott. Dél tájban már megjön az első táplálék, aszalt szilva, füge, mazsola, magyaró, némi konzerv, a mit a katonaság a városnak még el nem égett boltjaiban lefoglalt. A gyermekeknek tejet adtak. Nekünk egy tiszt sajátkezűleg hozott tyukot, egy csomag vaját, továbbá csokoládét és édeséget. Ugyancsak 20-án este érkezett meg az első rendes külső adomány. Nem pénzben. minek az? Ki és mit ad el? Hanem élelmiszerben és takaróban.

10-en voltunk, de egy elszélet és nem talált meg bennünket. 10 drb. »Emlékiratot« mellékelek stb.»

Eme sorokból világosan kivehető, hogy a régen készülő küldöttség Budapesten járt a nélkül, hogy engem mint egy nagyobb vármegye, illetve 35 kerületi erdőőr megbizottját — kik annak idején elsőnek siettünk úgy anyagilag, mint erkölcsileg csatlakozni a mozgalomhoz — a küldöttség mikori meneteléről bármikép is értesítettek volna.

Határozottan állítom, hogy ha az értesítést bármily későn, pl. d. u. 6 órakor kaptam volna, másnap reggel 7 órakor Budapesten lehettem volna annál is inkább, mert szíves támogatástok által s az utiköltséghez 1 K 20 fillérrel való hozzájárulástokkal s azzal, hogy felettes hatóságom az erre szükséges szabadságot előre megadta, már rég reáakészültem.

Nagy a gyanu, hogy meghívásom mellőzésének oka a lapunk március 29-iki számában megjelent »Iránnyváltoztatás« című cikkem s majd közgyűlésünkön hozott ama határozat volt, hogy abban az esetben, ha az »Emlékirat« nem felel meg a hozzá fűzött reményeknek, annak előterjesztése ellen kiküldöttünknek, tehát nekem tiltakozni kellett volna és éppen ezért óvatosságból április 29-én ismételtén s ajánlott levélben jelenttem be a küldöttségben való részvételemet.

Az Emlékirat, — ha ugyan annak lehet nevezni — melyben a mi jegyzőkönyvünkben felvett igazságoknak még csak nyomai sem látszanak, most már tiltakozásunk dacára, de a mi nevünkben is fel van terjesztve, a mi reánk nézve oly arculcsapás, melynek elviselése nagy türelmet igényel. Igaz, hogy a felhevülés első pillanatában elégtételvételekre gondoltam, de most jobbnak vélem az egészre sötét fátyolt borítani.

Az utiköltségre hozzám beküldött 37 K 20 fillérnek mint most már feleslegesnek miként való felhasználására nézve még nem állapodtam meg, egyébként nincs kizárva, hogy a szomszéd vármegyékkel s esetleg

az összes kartársakkal érintkezésbe lépek, hogy most már egy újabb mozgalmat indítsunk s ennek élére egy éveken át kipróbált, érdekeinket szíven viselő tehetséget állítva, egy helyes Emlékirat megszerkesztését ő reá s ne avatatlan kezekre bizzuk.

Kitüntető bizalmatokért és mindenben való támogatástokért hálás köszönetet mondva maradtam

Radulesd, 1906. május 20.

(u. p. Hunyad-Dobra)

igaz hivetek

Bocskay József,
kerületi erdőőr,

Háromszinű gyermek. Newyorkból írják: Des Moines városának Jowában nagy szenvációja van. Egy 12 hónapos gyermek Eli Rami minden 24 órában háromszor változtatja színét. A kis gyermek fia Natho hindu hercegnek, aki három év előtt egy amerikai leányt vett feleségül Suincyben (Illionis). Mikor a kis gyermek reggel felébred, gyönyörű tiszta rózsaszín a bőre. Dél ideje táján a rózsaszín elsötétül és világos csokoládé színűre változik, mint a minő a hindu faj általános színe. Mikor a nap lenyugszik, a kis fiu bőre egész alabastrom fehérre változik. Azt hiszik, hogy a színváltozás a két faj vérvegyülésének következménye

Megvakulás a villámütés következtében.

Az utóbbi időben gyakrabban észlelik az orvosok, hogy valaki villámütés következtében megvakul, a nélkül, hogy máskülönben jelentékenyebb sérülést szenvedne. A berlini szemészeti klinikán fordult elő a minap a következő kóreset. Egy hölgy a kertben ült és olvasott. Hirtelen támadt vihar következtében villámütés érte és pedig a szemén, a hol fémkeretű szemüveget viselt. Eleinte csak kisebb égési sebek mutat-

R. Hearst, egy newyorki laptulajdonos táviratilag száz kocsis rakományt különvonatot rendelt Los-Angelesben, befőttelel, hussal és az 18 óra alatt a sorssujtottak birtokában volt. M. Pheloan szan-franciskói polgár, jóllehet, maga is több millió dollár kárt szenvedett, egymaga 1 millió dollárt (5 millió korona) adományozott. A washingtoni államgyűlés már 20-án egy milliót, 22-ig összesen 2 és fél millió dollárt szavazott meg. Filadelfia városa 500 ezer dollárt, Kanada, Csikágó, Newyork Oregon, stb. külön vonatokon szállítanak élelmiszert, ruhát és ágyneműt. A csapás ötödik napján 40 millió koronát meghaladó összeg gyűlt össze.

19-én éjjel fölkusztam a Market-Mission és a 16. utca közötti dombra. A látvány rettenetesen impozáns volt. A látóhatárt mérföldnyi távolban tüztenger fogta körül. 5—10 kilométer távolra sem látszott üszök-nél egyéb. Regénybe való látvány volt a mi táborhelyünk is: alatta a széles Market-Street, a domb körül még állott egy csinos ház koszoru, a domb tetejét alkotó sziklán ezernyi, mereven álló és a tűz

pusztítását bámuló nép. A domb egész oldalán sok ezernyi nép egyenkint, csoportokban vagy családok szerint, egyesek az égett deszkákból kunyhót, mások ágytakaróból sátrat emelve, mindez pedig a tűz biborfényében oly képet nyújtott, a melynek hatása megreszketteti a belsőt.

A tűzvesz második napján már háromnegyede hamvadt el a gazdag világvárosnak. A mikor ezt írom, talán a huszadrésze is alig van meg. 21-én délelőtt 6 órakor indultam el családommal piszkosan, kormosan, ki-ki némi fehérenemű-batyuval a hátán, le a Market-utcán az öböl kikötőjébe. A szan-franciskói földönfutókat az el nem pusztult vidék lakói otthonukba szeretettel befogadták. Oakland városát és az összes közeli lakókat mintegy 350 ezer ember lepte el. A házak tulajdonosai padlásra, pincébe vonultak, hogy szobáikat, ágyukat a szegény nyomorultaknak engedjék át.

koztak a szem tájékán, de néhány nap leforgása alatt a különben csak gyöngye szemü hölgy nem látott semmit. A tanár, a ki megfigyelte a szemlencse elváltóságát, rögtön észrevette és meglátta azt is, hogy a szem pókhálónál is vékonyabb hálóval van bevonva. Hasztalan volt minden orvosi beavatkozás a hályog eltávolítására, a nő vak maradt a villámütés következtében.

Egy másik orvos hasonló esetről értesíti az érdeklődőket. Egy fiatal, alig tizenhét éves leány itt az áldozat. Villámütés érte és egy teljes órát eszméletlen maradt. Ezután égési sebeket találtak rajta, majd baloldali bénulást. Ebből lassan bár, de sikerült kigyógyítani. A mikor azonban már csaknem fölépült, akkor vették észre, hogy a bal szem csaknem teljesen megvakult és hiába való volt minden orvosi beavatkozás, a fiatal leány vak maradt az egyik szemére. Ugy látszik, a villám hatása a szemre abból áll, hogy a heves megrázkódtatás megsérti a szivárványhártyát és vele a szemlencsét. Csak az csodálatos, hogy ez a villámütés után csak egy bizonyos idő múlva mutatkozó ki.

Tengeri nyul Ausztráliában. A tengeri nyul újabban Ausztráliában annyira elterjedt, hogy szinte nem érdemes a földet bevetni. Csaknem két millió hektárnyi területen megkísérlette egy szövetkezett társaság a föld paragon hagyását és irtó háborút folytatott ellenük, de igen kicsiny eredménnyel. Most azt kísérik meg, hogy egy ragadós betegség beoltásával akarják ezt a kéretlen vendéget alaposan kipusztítani, különben az a veszedelem fenyegeti Ausztráliát, hogy földterületének háromötöde a rágcsálók áldozata lesz.

H I R E K.

Dunába fult tanító. Almásy József szász-halombattai fiatal tanító a minap estefelé csónakázni ment a Dunára három iskolás fiúval. A szürkületben nem vették észre, hogy utjukat drótkötél keresztezi s csónakázás közben a tanító oly erővel ütődött a drótkötélbe, hogy egyensúlyt veszítve, kibukott a csónakból és elmerült. A megrémült fiúk segítségért kiabáltak s bár maguk is igyekeztek a tanítót kimenteni, azonban ez nem sikerült. A szerencsétlenül járt tanító holttestét még nem találták meg.

Ötvenkét gyermek apja. Szeged városa körül él ez a derék ember, akit a teremő ötvenkét gyermekkel ajándékozott meg. Az ötvenkét gyermek közül négy meghalt, a többi mind él erőben és egészségben. A nagy tiszaparti város mellett, Hencfalván csodálják azt az atyafit, neve szerint Székely Zsigmondot, aki 51 éves fejével négyszer házasodott s négy felesége ajándékozta meg ennyi gyerekekkel. Utóbb született két gyermekével tellett ki a 48. E két gyermekről már Székely uram nem gondoskodhatik szegény ember léte. Így a legújabb jövevények tartásának, neve-

lésének a gondját az állam a nagyváradi gyermekmenedéken helyezte el. A gyermek sokaság közül 31 fiú és 17 leány.

Vizbefult kirándulók. Rigából táviratozzák: Egy innen Dubbeln fürdőhelyre indult gőzös, amelyen 75 utas volt, közvetlenül a kikötői hidhoz érkezte előtt elsüllyedt. Valószínűleg tulságos megterheltség folytán. A hajó utasai közül csak tizet tudtak kimenteni. Egy másik rigai távirat a következőket jelenti: Amikor a »Vilma« nevű személyszállító hajó tegnap este 7 órakor körülbelül száz utassal Dubbeln fürdő felé utnak indult, a rigai kikötőnél hirtelen zátonyra jutott s egy pillanat alatt elsüllyedt. Az utasok közül csak hatot mentettek ki. A katasztrófát tulságos idézte elő. A vizbefult emberek számát még nem állapították meg pontosan.

Tizenhároméves testvérgyilkos. Vácról írják: Borzalmas kegyetlenséggel ölte meg Bicskey János tizenhárom éves fiú tizenegy éves öccsét. A két fiú, mialatt szüleik távol voltak, együtt játszott a szobában. Bicskey József pajkosságából megcsipte bátyját, mire ez dühösen felkapta az asztalon levő konyhakést és markolatig döfte öccse hátába. A fiút rögtön meghalt. A gyilkosság hírére nagy néptömeg gyűlt össze, de a gyilkos megszökött. Többen hallották, mikor azt mondotta, hogy a Dunának megy. De meggondolta magát, mert az agyonéhezett fiút a csendőrök elfogták a rákospalotai erdőben.

A képzelt szegény. Nagyváradról jelentik a következő érdekes esetet: Győri József csizmadiamester fölakasztotta magát; egy levelet hagyott hátra, a melyben megírta, hogy nagy szegénysége, nyomorúsága miatt lett öngyilkossá. Annál nagyobb föltűnést keltett tehát, hogy Győri örökösei az öngyilkos ládájában egy huszonkétezer korona értékű takarékpénztári könyvet találtak. Győri tehát valószínűleg megháborodott az elméjében s így feledkezett meg a vagyonáról annyira, hogy képzelt szegénysége miatt öngyilkos lett.

Fenevadak egy hajón. Newyorkból jelentik: A St.-Andrew nevű hajó, a mely Anversből Hobokenbe fenevadakat szállított, napokig szörnyű küzdelem helye volt. A hajón 80 oroszlan, 45 medve, egy sereg elefánt, 12 hiéna, 55 csimpánz, számos farkas, puma, kenguru és egyéb állat volt. A tengeren nagy vihar támadt, a mi fölbőszítette a fenevadakat. Egy farkas kiszabadult ketrecéből s a födélzetre ugrott. A mikor az ápolók el akarták fogni, a tengerbe ugrott s ott veszett. Ugyanakkor két oroszlan összemarakodott; az ápolók széjjel akarták őket választani, de e közben több ápolót megsebesítettek. Végre is a him oroszlan megölte a nőtényt. Az oroszlanok párbaja föltűzte a többi fenevadat s általános marakodás támadt, miközben számos fenevadat megöltek. Egy puma is kiszabadult s az elefántokra vetette magát, de póru jár, mert egy elefánt agyontaposta. A fölbőszült fenevadakkal való küzdelem hat napig tartott s ez idő alatt senki sem aludt a hajón.

Egy leány miatt. Nem közönséges testvérgyilkosság történt a Szegedhez tartozó baktói tanyán. Baracius tanyás gazda István nevű 18 éves sánta fiát holtan találták meg szülei. Baraciusék reggel Szegedre mentek és csak délután tértek onnan vissza. Amikor a szobába léptek, borzalmas látvány tárult eléjük. A fiu mellén késszurástól származó hatalmas seb tátongott, a füle mellett pedig lösebb volt. A másik fiút nem találták sehol. A kétségbeesett szülők azonnal értesítették a tanyai kapitányságot, amely nyomozni kezdett és a következőket állapította meg. Baraciusék bementek Szegedre s a házban csak a két fiu, a sánta István és ennek tizenhat éves öccse, Pál maradt. A testvérek összeveszték egy leány miatt, akibe a kisebbik fiu szerelmes volt. Javában folyt a perpatvar, amikor egyszerre a szobába lépett a leány, Kovács Ilona. A fölhevült sánta fiu nekiment a leánynak és megverte. Öccse, Pál, erre lekapta atyja fegyverét a falról és fejbe lőtte bátyját. Hogy azonban a halála egészen bizonyos legyen, kést is rántott s azzal mellbe szurta. Ezután elmenekült. A rendőrök kézrekerítették és bevitték Szegedre, ahol átadták az ügyészségnek.

Ostrom egy korcsma ellen. Valóságos csatátér volt az ujbpesti hid végén levő Árpádföld vendéglő. Dobay Miklós huszár szakaszvezető és Urbán József hidász tizedes összetűzött a korcsmaiban mulató polgárokkal. De mivel a polgárok többen voltak, a vitézkedő katonák csufos kudarcot szenvedtek. Kidobták őket a korcsmából. A két vitéz bosszút lihegve sietett segítségért. Az ujbpesti szigeten ugyanis huszárok vannak kirendelve, hogy a hidverést megtanulják. Ezekhez fordult a két kidobott katona segítségért. Sikerült si tizenkét bajtársat megnyerni. Ezek csónakba ültek, áteveztek a korcsmahoz, amelyet valósággal ostrom alá fogtak. Kivont karddal rohantak a korcsmaiba, ahonnan mindenkit kivertek. A huszárok kardcsapásai alatt vagy huszan megsebesültek. Legnagyobb sebesülést szenvedett Venczel Emil szabó, akinek a koponyája is megrepedt. A rendőrség és katonai hatóság megindította a vizsgálatot.

Gyümölcsfeldolgozó-gépek kikölcsönzése. Darányi Ignác földmívelésügyi minster oly községeknek, a hol nagyobb gyümölcstermés várható, nehogy a friss gyümölcsöt áron alul kelljen értékesíteni, különféle készülékeket engedélyez 3—6 heti időtartamra, teljesen ingyen. És pedig almaborsajtót, aszaló- és szeszfőző készülékeket. Az eziránt való kéréseket július 15-éig kell benyújtani a földmívelésügyi minsteriumhoz. Nagyobb mennyiségben szilvát termelő községeknek 600 koronát érő aszalókat küld örök tulajdonul ajándékképpen a minster, ha a 2—300 koronába kerülő építési költségeket az illető községek elvállalják.

Az apagyilkos. A szegedi rendőrség letartóztatta ifj. Megyeri Józsefet, a ki 1904 karácsonján meggyilkolta atyját idősb Megyeri Józsefet, felsővárosi-feketeszéli bérlőt. Ifj. Megyeri József azt hirdette, hogy apja Amerikába szökött és hogy onnan neki pénzt is küldött. Egy felsővárosi vedéglőben ittasan

összeveszett egy barátjával, ki rákiáltott: Olyan hitvány vagy, mint egy apagyilkos! Megyeri védekezett, hogy nem gyilkolta meg apját. Izgatott védekezése föltűnt, mire a rendőrségre vitték, hol beismerte; hogy ő gyilkolta meg atyját másfél évvel ezelőtt éppen karácsony éjszakán, azért, hogy az aznap eladott buzának az árát, 16 koronát elrabolhassa. Atyját előbb meggyilkolta, majd darabokra vagdalta testét és egy kutba dobta. A rendőrség a meggyilkolt ember csontjait kihuzatta a kutból.

Szerkesztői üzenetek.

Kíváncsi előfizető. Kérdéseire nézve megtalálja a feleletet az Évkönyv I. évfolyamának 119 illetve 120 lapján. Az utadó vagy pénzben, vagy kézi és írás munkában róható le s így a hatóság az egyiket vagy a másikat joggal követelheti. **Járásinak.** Az Emlékiratra vonatkozó nézetét mi is osztjuk s ennek már lapunk múlt számában adtunk kifejezést, egyúttal jelezvén azt, hogy mikép kellene a botlást kiigazítani. Most várjuk a járási kartársak jelentkezését. **Bocskay József** urnak, Radulesd. Levelünkre még nem kaptuk meg a válasz.

A kiadóhivatal postája.

Miklós János urnak, Besenyő-Siágy. A beküldött 6 koronát köszönettel vettük s javára elkönyveltük.

Hirdetések és pályázatok.

417/906 szám.

Pályázati hirdetmény.

Ugocsa vármegye tek. közig. erd. bizottságának f. évi 409 sz. határozata értelmében az alantírt áll. erdőhivatal kerületéhez tartozó nagyszőlősi

jár. főerdőőri állásra

évi 900 korona fizetés mellett ezennel pályázat hirdettetik.

Felhivatnak pályázni kívánók, hogy erdőőri szakvizsgálati, szolgálati, erkölcsi és orvosi bizonyítványokkal felszerelt s fentnevezett bizottságoz címzett kérvényeiket a nagyszőlősi m. kir. jár. erdőgondnoksághoz **1906 évi július hó 1-ig** annál inkább nyujtsák be, mert később érkező kérvények figyelembe nem vétetnek.

Beregszász, 1906 május hó 21-én.

M. kir. áll. erdőhivatal.

Sz. 1216/906. kb.

Pályázati hirdetmény!

A lemondás folytán megüresedett »Nagyenyed alvidéki erdőőri kerületben« az erdőőri állásnak betöltése végett évi 400 korona fizetés 80 kor. lakbér és 160 kor. lőtartási átalány, vagyis összesen 640 kor. díjazással ezennel pályázatot hirdetünk.

A pályázóknak erdőőri szakvizsgálati bizonyítvánnyal, keresztlevéllel, erkölcsi és orvosi bizonyítványokkal felszerelt és sajátkezüleg irt kérvényei legkésőbb 1906 évi június hó 15-ig bizottságunkhoz benyújtandók.

Nagyenyed, 1906 május hó 9.

Br. Bánffy Kazimír, s. k.
elnök.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint. —

.X évfolyam.

Szászsebes, 1906. Junius 7.

23. szám.

RÉGIPÉNZEK

ARANYBÓL és EZÜSTBÓL JÓ ÁRBAN MEGVÉTETNEK.
SCHMIDEG ALFRÉD, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

Elsőrangu egyenruházati intézet

BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 1–16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekínthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legujabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árbán készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

A nagy kereslet miatt újból 15000
sorsjegyet bocsátottunk ki!
Ugy ezen új, valamint a régi sorsje-
gyek kaphatók:

HAVAS TESTVÉREK

Budapest, V., Lipót-körut 17.
A hírneves bankházban, ahol már szá-
mos nagy nyereményt nyertek.
Ily szerencsés sorsjegyek helyben kap-
hatók:

Hientz József

papirkereskedőnél

Több nyeremény, mint eddig!

1/8 sorsjegy Főnyeremény: 1/4 sorsjegy
1.50 korona. **egy millió** 3.— korona.

Vásároljunk mielőbb!

Sorsjegyek részletre.	Váltó leszámítolás.
Kölcsönök sorsjegyekre	Jelzálogköcsön
Értékpapírok vétele és	Hitelműveletek.
eladása.	Alapítások.
Tőzsdei megbízások az	Óvadékok.
összes tőzsdékre.	Tőzsdeügyletek.

Minden bankügyletet előnyösen teljesít

HAVAS TESTVÉREK

budapesti tőzsdetagok bankháza,
Budapesten, Lipót-körut 17.

Tőzsdetudósítások

ingyen és bérmentve.

Ogris M. Fegyvergyára FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

!Forradalom!

— a fegyver technika terén. —

A kettős hatású önműködő bizto-
sító és ellenbiztosító **Tambour sza-
badalom az összes rendszerű fegy-
vereknél rögtöni lőkészzenlétet és egy-
szersmind abszolút biztosítást ad véletlen
elsülés ellen.**

A töltött fegyver **felhuzott ka-
kassal beállított rögtönzővel**, bár-
mily helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver ve-
szélytelenné lesz, akárcsak egy sétabot

Kérjen erről ingyen prospektust!

**Különlegesség könnyű hármas
fegyverekben 2.8—3 kg-ig.**

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított
1847.

Brausweller János
Szegeden. Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórák, főtálalója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Hazai élővad kereskedés!

Uhukat, medvéket, farkasokat,
a ragadozó emlősök és madarak
minden fajtát, minden élő vadat,
tyukokat libákat, mocsári szár-
nyasokat vásárol és erre vonat-
kozó ajánlatokat kér.

Mayer Ede

élővad kiviteli áruháza (saját házában.)
Savanyukut (Sopron vármegye)
Magyarország.

Előfizetési felhívás

az

Internátus

az erdészeti és vadászati alkalmazottak gyermekei részére.

A fenti címen egy hosszabb tanulmány megírását és kinyomását határoztam el.

A tanulmány célja rámutatni annak a szükségességére, hogy az erdészeti és vadászati alkalmazottak iskolaköteles gyermekei részére internátus alapíttassék, melyben aszegénysorsuak teljesen ingyen, a jobb módban levők pedig könnyen elviselhető csekélyfizetés mellett elhelyezhetők legyenek s nekik ilyen módon alkalom nyujtassék a képességeikhez mért kiképezésre.

Ilyen internátus vagy internátusok létesítése olyan égető szükséglet képez, melyet bővebben magyarázni felesleges, ez azonban csak akkor válik lehetségessé, ha vissza nem riadva a kezdet nehézségeitől, az alapok letételét azok kezdik meg, kiket a dolog elsősorban érdekel, tehát magunk az erdészeti és vadászati alkalmazottak.

Arra, hogy a nagy eszmével a nagy nyilvánosság elé léphessünk s annak, valamint a magas kormányznak a támogatását megnyerhessük, első sorban szükséges, hogy ezt ne csak kész tervvel a kezünkben tegyük meg, hanem hogy már bizonyos alapot is felmutathassunk.

Ezeket létesíteni lesz hivatása tanulmányomnak, mert míg az egyrészt feltárja azokat az okokat, a melyek az internátus létesítését szükségessé teszik, másrészt pedig rámutat azokra a módokra, melyek alkalmazása mellett az erdészeti és vadászati alkalmazottak gyermekei internátusának felállítása lehetővé válik, ezen kívül még tanulmányom célja az is, hogy annak segélyével mindjárt némi alaptőke is gyűjtessék a létesítendő internátusra.

Az utóbbi célra a tanulmány minden egyes megrendelt és előfizetett példánya után 50 fillért adományozok s azt addig, míg a terv kivitelének ideje elérkezik, postatakarékpénztárba fogom elhelyezni. Azok tehát, kik a tanulmányt megrendelik és előfizetik a mellett, hogy egy iránymű birtokába jutnak, egyuttal hozzájárulnak az Internátus alapja letételéhez.

A tanulmány nagy nyolcadrét alakban mintegy 200 oldal tartalommal fog még az év folyamán megjelenni s **előfizetési ára 2 korona.**

Az előfizetéseket kérem a következő cím alatt **folyó évi május hó végeig** beküldeni:

Internátus kiadóhivatala Szászsebes. (Szebenmegye).

Hazafias üdvözlettel:

Podhradszky Emil

az „Erdészeti Ujság“ szerkesztője és kiadója.

ÉVKÖNYV

az erdészeti és vadászati altiszti személyzet részére.

TARTALMA :

1. Előszó.
2. Erdészeti és vadászati teendők.
3. Erdőtörvény kivonata.
4. Törvény az erdőmunkásokról.
5. M. kir. erdőőri szakiskolák.
6. Erdőőri szakvizsga.
7. Erdőőrök hatósági felesketése.
8. Vadászati törvény.
9. Fegyver és vadászatiadó törvény.
10. Fegyverviselés, fegyverhasználati és fegyelmi szabályok.
11. Fegyverek adómentessége.
12. Erdőőri karabélyok.
13. Kivonat a szolgálati szabályokból. (Fegyelmi eljárásra vonatkozó rész.)
14. Vadőri vizsga.
15. Nyugdíj törvény. (kivonat.)
16. Állandó munkások és napibéresek nyugdíj jogosultsága.
17. Szabályrendelet a kincstáriak egyenruhájáról.
18. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
19. Utadó- és vámmentesség.
20. Erdészeti famagvak és azok vasuti szállítása.
21. Csemeték csomagolása és kedvezményes szállítása.
22. Duvadak mérgezése.
23. Kitömésre szánt állatok kezelése.
24. Végző.
25. Erdészeti és vadászati altisztek cimtára.
26. Hirdetések.

Ebből a felette hasznos és nélkülözhetetlen műből még több száz példány van raktáron, melyeket helyszűke miatt az eredeti 2 korona ár helyett most

csak 1 koronáért

ajánlott küldés mellett pedig **1 K 35 fillérért** szállítunk.

Az Évkönyv fent kitett ára az „Erdészeti Ujság” előfizetési díjával egyszerre is beküldhető, de ebben az esetben szükséges azt az utalvány szelvényén feljegyezni.

Az Évkönyv megrendelhető lapunk kiadóhivatalában, mely azt a megrendelés után azonnal küldi.

Az Erdészeti Ujság kiadóhivatala
SZÁSZSEBES.